

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

Mesaj 201

Comunicarea Comisiei - TRIS/(2026) 1046

Directiva (UE) 2015/1535

Notificare: 2026/0124/RO

Trimiterea răspunsul statului membru care notifică un proiect (Romania) către cerere de informații suplimentare (INFOSUP) din European Commission.

MSG: 20261046.RO

1. MSG 201 IND 2026 0124 RO RO 12-06-2026 09-04-2026 RO ANSWER 12-06-2026

2. Romania

3A. Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului
Direcția Afaceri Europene și Relații Internaționale
Calea Victoriei, nr.152, Sector 1, București, cod 010096
email: reglementari_tehnice@economie.gov.ro
tel: +40372492634

3B. Ministerul/Autoritatea Inițiatore a proiectului de reglementări tehnice
Consiliul Național al Audiovizualului
Adresa: Bd. Libertății nr. 14, sector 5, cod 050706, București, România
Tel.: +40 (0)21 305 5350
E-mail: cna@cna.ro

4. 2026/0124/RO - SERV30 - Mass-media

5.

6. 1. Proiectul notificat intenționează să introducă norme care să reglementeze furnizarea de servicii de platformă de partajare a materialelor video. În acest context, autoritățile române sunt invitate să confirme dacă serviciile de platformă de partajare a materialelor video constituie furnizori de servicii ale societății informaționale în sensul Directivei 2000/31/CE.

Pentru întrebarea nr. 1 lit. a):

Potrivit art. 28a alin. (1) din Directiva 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), modificată de Directiva (UE) 2018/1808, în sensul directivei menționate, un furnizor de platformă de partajare a materialelor video stabilit pe teritoriul unui stat membru în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE se află în jurisdicția statului membru respectiv. Prevederile art. 28a alin. (1) din Directiva 2010/13/UE modificată de Directiva (UE) 2018/1808 sunt transpuse în legislația națională în cadrul art. 425 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, este important de menționat că prevederile Directivei 2000/31/CE sunt transpuse în legislația națională prin dispozițiile Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Așadar, serviciile de platformă de partajare a materialelor video sunt servicii ale societății informaționale și, drept consecință, le sunt aplicabile în continuare dispozițiile Legii nr. 365/2002, care reprezintă dreptul comun în această materie.

În acest context, autoritățile române confirmă că proiectul notificat este compatibil cu art. 4 alin. (1) din Directiva

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

2000/31/CE și nu introduce un regim de autorizare prealabilă sau o altă cerință cu efect echivalent asupra accesului la activitatea de furnizor de servicii ale societății informaționale. Procedura de notificare prevăzută de legislația națională are natura unei formalități administrative obligatorii, destinate identificării furnizorilor și asigurării aplicării cadrului legal, fără a implica o evaluare discreționară prealabilă a accesului pe piață. Nerespectarea obligației de notificare nu conduce la blocarea prestării serviciului, dar determină neconformitatea cu cerințele legale aplicabile și atrage aplicarea regimului sancționator prevăzut de legislația națională.

Aplicarea în spațiu a dispozițiilor Legii nr. 365/2002 are în vedere furnizorii de servicii stabiliți în România și a serviciilor oferite de aceștia. Serviciile societății informaționale sunt supuse:

a) exclusiv prevederilor în vigoare ale legilor române care fac parte din legislația coordonată, în cazul în care sunt oferite de furnizori de servicii stabiliți în România;

b) exclusiv prevederilor în vigoare ale legilor statului în cauză care fac parte din legislația coordonată, în cazul în care sunt oferite de furnizori de servicii stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene.

Libera circulație a serviciilor societății informaționale oferite de un furnizor stabilit într-un stat membru al Uniunii Europene nu poate fi restrânsă în România prin aplicarea unor prevederi legale care fac parte din legislația coordonată. În concluzie, răspunderea unui furnizor de servicii stabilit într-un stat membru al Uniunii Europene nu se va putea angaja conform legii române.

Consiliul Național al Audiovizualului, în calitate de autoritate națională de reglementare desemnată să reglementeze platformele de partajare a materialelor video va trebui să aplice criteriile de jurisdicție și să stabilească furnizorii de servicii care intră în domeniul său de aplicare, astfel:

a) dacă o platformă de partajare a materialelor video este deja stabilită în România ca fiind un „serviciu al societății informaționale”, în temeiul Directivei privind comerțul electronic, din punctul de vedere al Directivei 2010/13/UE modificate de Directiva (UE) 2018/1808, transpusă prin Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, va fi considerată, de asemenea, ca fiind sub jurisdicția României;

b) în cazul în care o platformă de partajare a materialelor video nu este stabilită într-un stat membru în temeiul Directivei privind comerțul electronic, aceasta intră sub jurisdicția României, în temeiul Directivei 2010/13/UE modificate de Directiva (UE) 2018/1808, în cazul în care în România își are sediu o societate-mamă (de unde este controlată una sau mai multe filiale);

c) în cazul în care nu există o societate-mamă cu sediul în România, platforma de partajare a materialelor video se va afla sub jurisdicția României, dacă are o filială stabilită în România.

În caz afirmativ, serviciile Comisiei ar dori să primească informații suplimentare cu privire la:

a) interacțiunea dintre dispozițiile capitolului I din proiectul notificat și articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE, care împiedică statele membre să impună o autorizație prealabilă sau orice altă cerință cu efect echivalent accesului la activitatea de furnizor de servicii ale societății informaționale și exercitării acesteia;

Prin raportare la Capitolul I din proiectul notificat, nu se impune o autorizație prealabilă sau orice altă cerință cu efect echivalent accesului la activitatea de furnizor de servicii ale societății informaționale și exercitării acesteia. Astfel, prestarea serviciului de platformă de partajare a materialelor video nu este condiționată de obținerea unei autorizații, ci de îndeplinirea unor proceduri administrative de notificare și de înregistrare, fără ca acest demers să confere un drept de autorizație prealabilă. În conformitate cu Art. 741 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, orice persoană fizică sau juridică care intenționează să furnizeze platforme de partajare a materialelor video trebuie să transmită Consiliului o notificare conținând informațiile specificate în legislație, fără a fi necesară obținerea unei autorizații anterioare.

Absența notificării privind furnizarea unui serviciu de platformă de partajare a materialelor video nu împiedică activitatea serviciului respectiv. Deși nu este necesară o autorizație prealabilă, notificarea este obligatorie pentru păstrarea evidenței oficiale, iar nerespectarea procedurilor legale de notificare poate influența validitatea activității și conformitatea față de terți, având ca efect afectarea opozabilității actului față de terți și a conformității sale cu legislația în vigoare.

Confirmăm că proiectul notificat respectă integral articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE. Procedura de notificare reglementată de art. 741 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu constituie un control prealabil și nu condiționează în niciun fel accesul pe piață. Prestarea serviciului de platformă de partajare a materialelor video nu este supusă unei autorizații prealabile, ci exclusiv unei notificări pur administrative, necesare pentru ținerea evidențelor oficiale ale autorității. Lipsa notificării nu atrage blocarea prestării serviciului, ci reprezintă strict o contravenție administrativă privind obligațiile de transparență și informare a autorității de

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

reglementare.

b) dacă dispozițiile capitolelor II și III din proiectul notificat s-ar aplica furnizorilor de servicii ale societății informaționale stabiliți pe teritoriul altor state membre decât România.

În caz afirmativ, Comisia ar dori clarificări cu privire la:

I) care ar fi obligațiile aplicabile furnizorilor de servicii care rezultă din proiectul notificat;

dacă autoritățile române au identificat furnizorii respectivi sau care ar fi baza pentru identificarea acestora;

III) modul în care autoritățile române intenționează să respecte cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2000/31/CE, în special având în vedere hotărârea CJUE în cauza C-376/22.

Pentru întrebarea nr. 1 lit. b): Nu, dispozițiile capitolelor II și III din proiectul notificat s-ar aplica exclusiv furnizorilor de servicii ale societății informaționale aflați sub jurisdicția României. Potrivit art. 1 alin. (2) din proiectul notificat, prevederile acestuia se aplică furnizorilor de servicii de platformă de partajare a materialelor video stabiliți în România sau care sunt considerați a fi sub jurisdicția României, în conformitate cu criteriile prevăzute la art. 425 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Responsabilitatea de a verifica legalitatea unui serviciu de platformă de partajare a materialelor video revine întotdeauna statului membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul, în conformitate cu criteriile stabilite de Directiva 2010/13/UE (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale), astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/1808. Stabilirea jurisdicției necesită o evaluare a situațiilor de fapt, în baza criteriilor prevăzute în directiva menționată. Identificarea furnizorilor aflați sub jurisdicția României se realizează pe baza criteriilor obiective prevăzute de legislația națională și de dreptul Uniunii Europene, inclusiv prin raportare la locul stabilirii și la criteriile de jurisdicție prevăzute de Directiva 2010/13/UE.

În dreptul Uniunii Europene un control secundar ar putea încălca libera circulație a serviciilor, dacă legislația secundară europeană nu prevede expres excepții de la acest principiu, în cadrul unor proceduri de cooperare clar stabilite. Astfel de proceduri de cooperare sunt prevăzute în Directiva serviciilor mass-media audiovizuale. Proiectul notificat nu instituie un mecanism de intervenție individuală împotriva furnizorilor stabiliți în alte state membre și nu este conceput pentru a produce efecte față de aceștia. Aplicarea eventualelor măsuri în astfel de situații rămâne supusă exclusiv condițiilor și procedurilor prevăzute de dreptul Uniunii Europene.

Prin urmare, proiectul respectă principiul statului membru de origine și nu introduce obligații suplimentare pentru furnizorii aflați sub jurisdicția altor state membre.

2. Serviciile Comisiei ar dori să primească mai multe informații pentru a afla dacă dispozițiile proiectului notificat, în special secțiunea 6, sunt menite să se aplice și furnizorilor de servicii intermediare online, astfel cum sunt definiți la articolul 3 litera g) din Regulamentul (UE) 2022/2065 („Regulamentul privind serviciile digitale” sau „DSA”), inclusiv platformelor online, astfel cum sunt definite la articolul 3 litera i) din DSA.

Da, însă doar unei categorii restrânse din cadrul acestora. Dispozițiile Secțiunii a 6-a (art. 20–25) din proiectul notificat sunt destinate, în mod expres, furnizorilor de servicii de platformă de partajare a materialelor video. Deși aceste servicii se încadrează în mod clar în noțiunea mai largă de „servicii intermediare online” și „platforme online” reglementate de DSA, proiectul notificat reprezintă o legislație sectorială specifică domeniului audiovizual (lex specialis). Prin urmare, dispozițiile se aplică acestei categorii specifice de furnizori de servicii intermediare online, dar ele nu se extind la modul general asupra tuturor celorlalți furnizori de servicii intermediare de pe piață (care nu au componentă video).

În caz afirmativ, Comisia ar dori mai multe informații cu privire la

a) obiectivele urmărite de proiectul notificat și măsura în care obligațiile prevăzute în acesta sunt, în opinia lor, necesare pentru atingerea unor astfel de obiective, având în vedere normele și obligațiile de armonizare maximă prevăzute în Regulamentul privind serviciile digitale.

Pentru întrebarea nr. 2 lit. a):

În ceea ce privește sfera de aplicare a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea a 6-a (art. 20–25) din proiectul notificat, se subliniază că acestea sunt destinate, în mod expres, furnizorilor de servicii de platformă de partajare a materialelor video, astfel cum sunt reglementați de legislația națională în domeniul audiovizualului. Deși aceste servicii sunt parte a categoriei de „platforme online” în sensul Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale, acestea nu se suprapun integral cu noțiunea mai largă de „furnizori de servicii intermediare” prevăzută de același act normativ european. În consecință, dispozițiile nu se aplică în mod general tuturor serviciilor intermediare online, ci vizează exclusiv o categorie specifică de furnizori, determinată prin raportare la particularitățile serviciilor audiovizuale.

Sub aspectul obiectivelor urmărite, proiectul normativ are ca finalitate instituirea unui cadru adecvat pentru protecția minorilor și a publicului larg împotriva conținutului audiovizual susceptibil de a le afecta dezvoltarea fizică, mentală sau

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

morală, precum și prevenirea și combaterea conținutului ilegal, inclusiv a celui care incită la violență, la ură sau la săvârșirea de infracțiuni. De asemenea, proiectul urmărește asigurarea respectării cerințelor aplicabile comunicărilor comerciale audiovizuale, precum și creșterea transparenței și responsabilității furnizorilor de platforme prin instituirea unor mecanisme eficiente de raportare, evaluare și soluționare a sesizărilor utilizatorilor.

În ceea ce privește necesitatea și proporționalitatea măsurilor propuse, se apreciază că acestea răspund unor obiective de interes general recunoscute la nivelul Uniunii Europene, în special în domeniul protecției minorilor și al asigurării unui mediu online sigur. Măsurile instituite au un caracter sectorial și sunt adaptate specificului serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, fiind orientate către prevenirea și limitarea efectelor conținutului dăunător sau ilegal, precum și către consolidarea mecanismelor de intervenție ale autorității competente.

Totodată, având în vedere caracterul de armonizare maximă al Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale, se impune ca dispozițiile naționale să fie interpretate și aplicate în mod conform cu cadrul juridic european, în special în ceea ce privește regimul obligațiilor furnizorilor de servicii intermediare, mecanismele de notificare și acțiune, precum și garanțiile procedurale aferente moderării conținutului. În acest sens, prevederile proiectului nu instituie obligații generale suplimentare în sarcina tuturor furnizorilor de servicii intermediare, ci trebuie înțelese ca norme sectoriale, aplicabile exclusiv în domeniul audiovizualului, în măsura compatibilității acestora cu dreptul Uniunii.

În consecință, aplicarea dispozițiilor proiectului notificat trebuie realizată cu respectarea principiilor supremației și efectului direct al dreptului Uniunii Europene, precum și a exigențelor de coerență și securitate juridică, astfel încât să fie evitate eventuale suprapuneri sau conflicte normative cu cadrul instituit prin Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale.

Autoritățile române vor asigura coerența aplicării acestor norme sectoriale exclusiv în limitele și în complementaritate cu regimul de armonizare maximă instituit de Regulamentul DSA. Interacțiunile specifice sunt definite astfel:

Art. 28, 34 și 35 din DSA (protecția minorilor în mediul online): Măsurile din proiect sunt de natură sectorială (vizând strict conținutul video), în timp ce DSA oferă un cadru orizontal de diligență generală. Cele două seturi de norme interacționează complementar, fără a adăuga obligații generale.

Art. 14, 16, 17 și 20 din DSA (condiții generale de utilizare și mecanisme de notificare și acțiune): Proiectul național detaliază doar la nivel sectorial cerințele de raportare a conținutului audiovizual, completând, fără a deroga, cadrul procedural exhaustiv al DSA.

Art. 6 și 8 din DSA (găzduirea și absența obligației generale de monitorizare sau de cercetare activă a faptelor): Măsurile impuse prin proiect sunt strict reactive. Proiectul nu instituie obligații prealabile de filtrare automată sau supraveghere sistematică a materialelor video, respectând garanția exonerării de răspundere și interdicția generală de monitorizare prevăzută de art. 8 din DSA. Furnizorii sunt obligați să intervină doar punctual, asupra materialelor identificate ca ilegale. În special, serviciile Comisiei ar dori să primească mai multe informații cu privire la interacțiunea preconizată dintre:

i) Capitolul II secțiunea 6 din proiectul notificat, în special, dar fără a se limita la articolele 20 și 21 din proiectul notificat și la articolele 28, 34 și 35 din Regulamentul privind serviciile digitale în ceea ce privește obiectivul de protecție a copiilor în mediul online;

Pentru întrebarea nr. 2 lit. a) pct. i):

Dispozițiile art. 20 și 21 din proiectul notificat și prevederile art. 28, 34 și 35 din Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale urmăresc același obiectiv, respectiv protecția minorilor în mediul online, însă operează la niveluri normative diferite.

Proiectul instituie obligații sectoriale, specifice platformelor de partajare a materialelor video, constând în prevenirea și restricționarea accesului la conținut ilegal, precum și în mecanisme de intervenție ale autorității competente. În schimb, DSA stabilește un cadru orizontal de diligență, bazat pe evaluarea și atenuarea riscurilor, inclusiv în ceea ce privește impactul asupra minorilor.

Interacțiunea dintre aceste norme este una de complementaritate, în măsura în care dispozițiile naționale nu adaugă obligații generale suplimentare și sunt aplicate în conformitate cu caracterul de armonizare maximă al Regulamentului (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale, cu respectarea principiilor de proporționalitate.

ii) Articolele 23 și 24 din proiectul notificat și articolele 14, 16, 17 și 20 din Regulamentul privind serviciile digitale;

Pentru întrebarea nr. 2 lit. a) pct. ii):

Interacțiunea dintre art. 23 și 24 din proiectul notificat și art. 14, 16, 17 și 20 din Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale trebuie analizată în raport cu reglementarea mecanismelor de notificare, acțiune și transparență aplicabile platformelor online.

Astfel, art. 23 din proiect instituie obligația furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video de a pune la

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

dispoziția utilizatorilor proceduri de raportare și soluționare a sesizărilor privind conținutul dăunător sau ilegal, inclusiv termene și măsuri concrete de intervenție. Art. 24 stabilește cerințe privind includerea acestor mecanisme în termenii și condițiile serviciului, precum și informarea utilizatorilor.

La rândul lor, art. 14, 16, 17 și 20 din Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale reglementează, într-un cadru armonizat, obligațiile privind condițiile generale de utilizare, mecanismele de notificare și acțiune, motivarea deciziilor de moderare a conținutului și transparența acestora.

Raportul dintre cele două seturi de norme este unul de complementaritate limitată, în măsura în care dispozițiile naționale detaliază, la nivel sectorial, cerințele privind raportarea și gestionarea conținutului, fără a deroga de la cadrul procedural exhaustiv instituit de Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale.

iii) Secțiunea 6 și exonerarea de răspundere prevăzută la articolul 6 din Regulamentul privind serviciile digitale și interdicția de a impune o obligație generală de monitorizare consacrată la articolul 8 din Regulamentul privind serviciile digitale;

Pentru întrebarea nr. 2 lit. a) pct. iii):

În primul rând, dispozițiile Secțiunii a 6-a instituie obligații pentru furnizorii de platforme de partajare a materialelor video de a preveni accesul la conținut dăunător sau ilegal și de a implementa mecanisme de notificare și soluționare a sesizărilor utilizatorilor. Aceste măsuri sunt concepute ca fiind reactive, adică declanșate în urma notificării sau a deciziei autorității competente, ceea ce le plasează în concordanță cu regimul de exonerare de răspundere prevăzut la art. 6 din DSA. Furnizorii nu răspund pentru conținutul stocat în lipsa cunoașterii caracterului său ilegal și pot acționa prompt pentru eliminarea sau restricționarea accesului la materialele raportate, respectând principiul intervenției proporționale și determinate.

În al doilea rând, art. 8 din DSA interzice impunerea unor obligații generale de monitorizare a informațiilor transmise sau stocate, precum și a unor măsuri de căutare activă a conținutului ilegal. Secțiunea a 6-a, în forma sa actuală, nu instituie obligații prealabile de filtrare sau supraveghere sistematică a tuturor materialelor încărcate de utilizatori, ci vizează acțiuni punctuale și determinate în raport cu conținutul specific identificat ca dăunător sau ilegal. Prin urmare, dispozițiile nu contravin interdicției prevăzute la art. 8 din DSA.

iv) consecințele juridice ale proiectului notificat în ceea ce privește obligațiile pentru serviciile intermediare, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2022/2065;

Pentru întrebarea nr. 2 lit. a) pct. iv):

Serviciile intermediare beneficiază de exonerarea de răspundere pentru conținutul stocat, cu condiția să acționeze prompt la luarea la cunoștință a caracterului ilegal al acestuia. Proiectul notificat respectă acest principiu, întrucât obligațiile impuse vizează doar materialele identificate ca dăunătoare sau ilegale, fără a extinde răspunderea furnizorilor la toate conținuturile.

v) sistemul de supraveghere a conformității și de asigurare a respectării obligațiilor din proiectul notificat aplicabil furnizorilor de servicii intermediari, în special având în vedere capitolul IV din Regulamentul (UE) 2022/2065.

Pentru întrebarea nr. 2 lit. a) pct. v):

Secțiunea a 6-a se integrează în acest cadru prin instituirea unei cooperări între furnizori și autoritate, bazată pe notificări motivate, decizii și măsuri proporționale, ceea ce permite autorității să verifice conformitatea fără a transfera responsabilități excesive sau obligații generale de monitorizare către furnizori.

Sistemul de supraveghere și asigurare a conformității prevăzut de Secțiunea a 6-a poate fi considerat compatibil cu capitolul IV din DSA, întrucât: (i) promovează intervenții reactive și determinate, (ii) respectă regimul de exonerare de răspundere al furnizorilor, și (iii) asigură transparență, proporționalitate și securitate juridică în aplicarea obligațiilor pentru serviciile intermediare.

vi) modul în care articolul 21 din proiectul notificat interacționează cu articolul 9 din Regulamentul privind serviciile digitale. În special, autoritățile române sunt invitate să clarifice dacă consideră că articolul 21 din proiectul notificat:

- acționează ca temeiuri juridice în temeiul dreptului intern pentru a emite ordine de a acționa împotriva conținutului ilegal în temeiul articolului 9 din Regulamentul privind serviciile digitale; și
- dacă cererile emise în temeiul prezentului articol sunt ordine de eliminare a conținutului ilegal în temeiul articolului 9 din Regulamentul privind serviciile digitale. În caz afirmativ, serviciile Comisiei ar saluta clarificări cu privire la măsura în care cererile care urmează să fie emise în temeiul articolului 21 din proiectul notificat îndeplinesc condițiile minime enumerate la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul privind serviciile digitale, precum și cu privire la modul în care proiectul notificat asigură îndeplinirea celorlalte cerințe de la articolul 9.

Pentru întrebarea nr. 2 lit. a) pct. vi):

EUROPEAN COMMISSION

Directorate-General for Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs
Single Market Enforcement
Notification of Regulatory Barriers

Furnizorii de platforme de partajare a materialelor video trebuie să îndeplinească atât cerințele naționale, conform Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, cât și cerințele europene stabilite de Regulamentul DSA, în scopul de a proteja utilizatorii, în special minorii, și de a preveni difuzarea de conținut ilegal. Aplicarea dispozițiilor proiectului notificat se realizează fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 2022/2065 (DSA), inclusiv cadrului armonizat stabilit prin acesta și obligațiilor specifice aplicabile furnizorilor de servicii intermediare. Consiliul Național al Audiovizualului (CNA) este autoritatea competentă pentru evaluarea măsurilor implementate de furnizorii de platforme de partajare a materialelor video, în conformitate cu articolele 427 și 428 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare. Aceste măsuri vizează protejarea minorilor și a publicului larg față de conținut dăunător sau ilegal. CNA va evalua eficiența măsurilor de restricționare a accesului și de gestionare a sesizărilor.

CNA va trebui să monitorizeze aceste platforme și să aplice măsuri corective dacă se constată că furnizorii nu respectă reglementările din Legea audiovizualului și din DSA.

De asemenea, aceste reglementări naționale sunt corelate cu cerințele din Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale, care impune platformelor online să protejeze utilizatorii și să îndepărteze rapid conținutul ilegal, inclusiv prin sisteme de raportare eficiente.

Art. 21 din proiectul notificat stabilește competențele Consiliului de a solicita furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video și furnizorilor de spațiu de stocare luarea de măsuri împotriva conținutului care încalcă prevederile art. 20. Notificările și deciziile emise sunt motivate și detaliate, prevăzând termene clare de implementare (48 de ore).

Precizăm că dispozițiile art. 21 din proiectul notificat implementează prevederile art. 429 alin. (1)-(4) și (8) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, și se aplică în mod exclusiv furnizorilor aflați sub jurisdicția României, potrivit cărora Consiliul va solicita furnizorilor de platformă de partajare a materialelor video luarea măsurilor numai în baza unei decizii motivate, respectiv furnizorilor de servicii de stocare și operatorilor de registre luarea măsurilor în baza unei decizii motivate sau în baza unei hotărâri judecătorești definitive, iar decizia trebuie să fie suficient de precisă și argumentată în mod corespunzător, astfel încât să permită furnizorului în cauză să ia o decizie avizată în ceea ce privește acțiunile care trebuie întreprinse pentru a da curs deciziei primite.

Așadar, în funcție de prevederile încălcate, anume pentru încălcarea dispozițiilor art. 427 și ale art. 428 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aplică dispozițiile art. 21 din proiectul notificat, pentru care se acționează în baza art. 429 din legea invocată, iar în cazurile în care se constată încălcarea altor prevederi se aplică coroborat cu Legea nr. 50/2024 de aplicare a Regulamentului (UE) 2065/2022, fiind emise ordine de a acționa împotriva conținutului ilegal, în conformitate cu art. 9 din DSA.

Deciziile emise în temeiul art. 21 din proiectul notificat reprezintă, prin raportare la regimul juridic instituit de art. 429 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, acte care, sub aspectul efectelor juridice produse și al finalității urmărite, sunt echivalente ordinelor de a acționa împotriva conținutului ilegal, în conformitate cu art. 9 din DSA, chiar dacă nu sunt calificate formal ca atare.

În aceste condiții, actele emise în temeiul art. 21 care au natura unor astfel de ordine respectă în mod cumulativ cerințele prevăzute la art. 9 alin. (2) din DSA, inclusiv în ceea ce privește motivarea, indicarea temeiului juridic și identificarea precisă a conținutului vizat. Proiectul prevede măsuri proporționale, limitate la cazuri specifice și repetate, asigurând astfel securitate juridică și transparență în aplicarea obligațiilor.

Prin urmare, art. 21 este compatibil cu art. 9 din DSA, întrucât instituie mecanisme interne pentru a acționa împotriva conținutului ilegal, fără a crea un regim derogatoriu față de acesta, respectă condițiile minime și oferă furnizorilor posibilitatea de a acționa avizat, menținând principiile de proporționalitate, transparență și responsabilitate limitată a furnizorilor.

Comisiei Europene
Punct de contact pentru Directiva (UE) 2015/1535
email: grow-dir2015-1535-central@ec.europa.eu